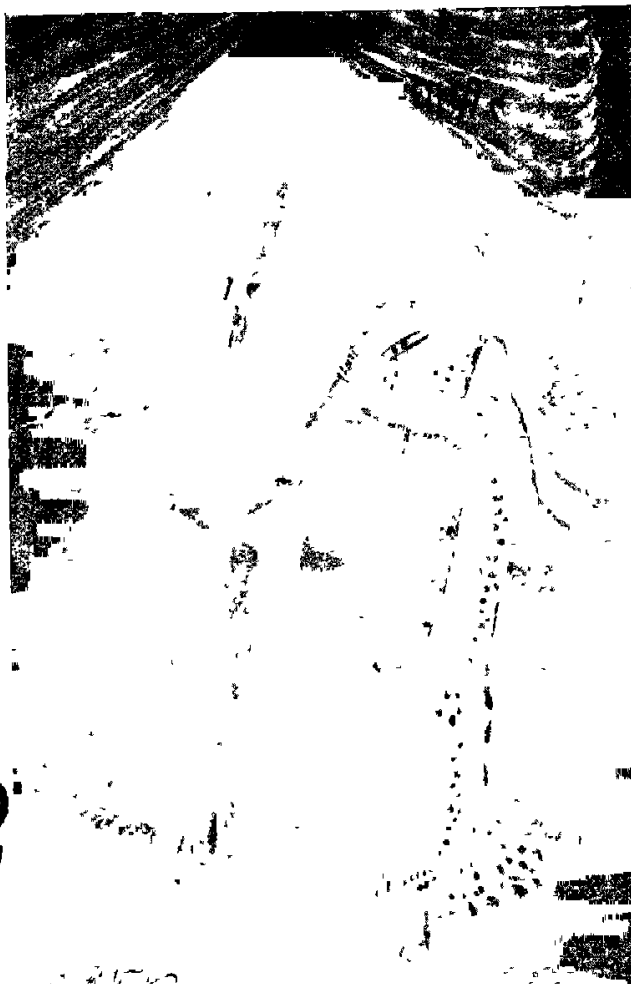

હરામી હોટલવાલો

હરામી હોટલવાલો.

૧૨૪૫૬

લેખક:-અમિત-હરામીવાલા.
 પ્રકાશક:-પ્રભુદાસ વાલજી હક્ક-રાજકોટવાલા
 કિંમત એક રૂપિયા.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

પેશાબના ભયંકર ધૂપાં દરદો

પરમા, (સુજાઃ મેહુ. પરમીઅ) નો

ચમત્કારીક-ઈલાજ.

“ગોનો કીલર”

(રજીસ્ટર્ડ)

પેશાબમાં જતી રસી, થતી બળતરા, (જલન, આગ) પેશાબ દીપ્ત દીપ્ત
તથા અટકીને આવવો, ગુપ્ત ભાગોમાં થતો દુખાવો તથા થએલી જખમ,
તથા સુજ તેના લીધે થતુ દરદ અને પરમાની ઉત્પન્ન થએલ “ગોનોકોક્સ”
નામનાં જંતુઓ વગેરે સ્ત્રી તથા પુરૂષો બેઉન્સ જુના તથા નવાં પેશાબને
લગતા જડ કરી બેઠેલાં તમામ દરદોનો નાશ કરી બગડેલી ધાતુને સુધારી
સ્વચ્છ અને ઘટ્ટ કરે છે.

૫૦ ગોળીની બાટલીની કીંમત રૂ. ૩-૦-૦. વી. પી. ખર્ચ જીડુ.

ત્રણ બાટલી મગાવનાર પાસેથી વી. પી. ખર્ચ સેવામાં આવશે નહિ

એકલા ખનાવનાર:—ડૉ ૦ ૦ એન ૦ જસાણી,

૧૪૦, શુલાલવાડી મુઅમ્મ ૪.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૪૫૬ વર્ગિક

સ્ત્રોતના નામ હરિશ્ચંદ્ર રાણાજી

વિષય ૬-૧

વાંચશો તો સમજશો./

જ્ઞાતા વાંચકો,

આ ન્હાનકડું પુસ્તક આપ સમક્ષ રજુ કરતાં પહેલાં તેને માટે જે શબ્દ લખીશ તો અર્થેય નહિજ કહેવાય. આ ન્હાનકડા પુસ્તકમાં સંસારના સફેદ ઠગો આ દુનિયામાં કેવા કાળાં કામો કરે છે તેનો આખેડુળ ચિતાર રજુ કર્યો છે. લોખી બાળાને લોખવનારા ભામટાઓ અને કુલટાઓના જીવન-લેહ જણાવ્યા છે. મોહમયી મુમ્બાપુરીના સામાજિક જીવનમાં જે સડો ઘર કરી બેઠો છે તેને પ્રકાશમાં લાવવા આ પ્રયાસ કર્યો છે. વાર્તા અનુભવસિદ્ધ હોવા છતાં પાત્રો તદ્દન કલ્પિતજ છે. આ પુસ્તકમાં અનેક દોષો છે અને તે આપને જણાશે તો મનુષ્ય માત્ર જીવને પાત્ર છે એમ સમજી ક્ષમા આપશો.

લી૦ ઉત્તેજનાભિલાષી,

“ભ્રમિત” કરાંચીવાલા

તે

કંકર જગજીવન રામજી ચંદેભમર.

ઝેરી જમાનો.

—,૦:—

(ગઝલ)

જમાનો ઝેરી આ આવ્યો, કઠણ કળીકાળ કહેવાયો.
 ધર્મી પર ધાર એ લાવ્યો, કહોને કયાં જઈ વસવું ?
 વણીક ગૃહ ત્યાગીને લક્ષ્મી, વસી વેશ્યા ગૃહે જઈને,
 સતી નારી ભુખે મરતી, કહોને કયાં જઈ વસવું ?
 હશે જે સત્યના સંગી, ન કોઈ પાઈ પણ આપે,
 અધર્મી સુખમાં મહાલે, કહોને શું હવે કરવું ?
 શ્રીમંતો શઠ થઈ બેઠા, ગરીબની ગરદનો કાપે,
 દુઃખી દિલને એ સંતાપે, કહોને કયાં જઈ કહેવું ?
 હતા લડવિર ભારતના, એ જોરવને ગુમાવીને,
 ભની બળહીન એ બેઠા, કહોને કયાં જઈ કહેવું ?
 સતિ સીતા સમી નારી, ગઈ એ સ્વર્ગમાં ચાલી,
 રહી છે શંખણી ખાકી, કહોને કયાં જઈ વસવું ?
 હતા રક્ષક બન્યા લક્ષક, ધર્મને ઠોકરે મારી,
 ગળે જ્યાં વાઘ માનવને, કહોને કયાં જઈ રહેવું ?
 જ્ઞાની અજ્ઞાની કહેવાયા, દિવાના હાલ્યા લેખાયા,
 “ભ્રમિત” ભવરણમાં ભટકાયા, કહોને કયાં જઈ વસવું ?

“ગોંડળનો ગોટાળો યાને પોલની ફૂંબા” એ નામની ચોપ
 ધ્રુવી બુજ નકલો ખાકી છે. જે આંતોની ટીકીટ મોકલી મંગાવી હતો.

હરામી હોટલવાળો

(દોહરા)

હગાખાજ આ વિશ્વમાં, કરતા કાળાં કામ,
ભોળા જનને ભોળવે, રાખી ડોળ દમામ.
સફેદ ઠગ સંસારના, હિચકારા હયવાન,
ચતુર ચેતી ચાલજો, બૂલી જતા ના જાન
ગરીબ કે ધનવાન હો, રંક હોય કે રાય,
ઈશ્વરના દરબારમાં, ભેદ નહીંજ ગણાય.
કરશે તે ભરેશે સહી, ઇશ્વરનો એ ન્યાય,
કરણી પાર ઉતરણી. કુદરત કહે સદાય.

(હરિગીત)

કામી પુરૂષનો હૃદય કાળાં. નજરથી નાંહાળજો.
સંસારના શયતોનથી, સજ્જન સહુ સંભાળજો.
જીવનને સુખમય બનાવ્યા, સત્ય પથે ચાલજો.
પુનઃ માનવ દેહ આ, મળશે નહિ એ જાણજો.
મોહમય સુખંઈ મહીં, શું કૃત્ય કાળાં થાય છે,
કપટ જાળે કામીની, એક ઝપટમાં સપડાય છે.
મદાંધ મહિલા મોહના, બંધન થકી બંધાય છે,
ગ્રાહ્યા આંડખર થકી, તે જાન બૂલી જાય છે.

(૧)

(ખ્યાલ)

હરામી હોટલ. વાળાનાં, કાળાં કર્મોં નિહાળી,
 દુર્જનનો વિશ્વાસ ન કરતા, સજ્જન રહેજો સંભાળી.
 નમસ્કાર નવગજના કરજો, પાપી પાપ કર્યેં જાશે,
 દુધ પાઇને સાપ ઉછેરો, આખર જાત પરે જાશે.
 કાળીદાસ હરામી હોટલ—વાળા કેરું નામ હતું,
 વણીક જ્ઞાતે અસલ તેનું, વતન કાઠીયાવાડ હતું.
 ધધા કાળે મુંબઈ આવી, હોટલ ખોલીને ખેઠો,
 ખુશામતીયો પુરેપુરો, હાજી હા લણનાર હતો.
 ભૂલેશ્વરમાં ભાડાળી એક, રૂમ લઈ નિવાસ કર્યો,
 ધીમે ધીમે કાવા દાવાથી, પાવરધો તે થઈ જાયો.
 ઉમર તેની ત્રીસ વર્ષની, બુવાનીતું જોર હતું,
 ભોગવિલાસ ભોગવવા માટે, મનડું ઘડી ઘડી લલચાતું.

જીલના ભોગમાં રહેલી આ એકજ ભૂત છે,
 ધ્યાન દઇને નહિ વાંચશો તો આ તમારી ભૂત છે.
 ગીરગામ-મેજેસ્ટીક સીનેમા પાસે—ખટાઉ બીલ્ડીંગમાં

ડકર કે. વી. બુધદેવના

હિન્દુ વિશ્વાંતિ ગૃહની

૦૬ વખત રૂપેશીયલ આ પીજે અન ખાત્રી કરજો.

તમારી ઑફિસ

તથા

ધર ઉપયોગી દરેક જાતની ફેન્સી સ્ટેશનરી

તથા ફેન્સી પીકચર્સ, પોસ્ટ કાર્ડ્સ,

ક્રીસ્ટમસ કાર્ડ્સ, ફેન્સી નોટ પેપર્સ, કવર્સ,

ફાઉન્ટેન પેન, બગેરે વગેરે

ખરીદ કરતાં પહેલાં અમારા સ્ટોલની

એક વખત

જરૂર મુલાકાત લેજો.

તમોને ફાયદારૂપ થશે.

વૃજલાલ માણેકચંદ

સ્ટેશનર્સ, પ્રીન્ટર્સ, બુકબાઇન્ડર્સ,

ડાઇસીકર્સ, એન્ડ રખરસ્ટૅપ મેકર્સ,

કાફર્ડ મારકેટની અંદર-મુંબઇ.

જુવાનીનો ચમત્કાર.

સગ-બારમાસી

આજ્ય વસ્થા બતાં, એરી જુવાની આવે,
રસીક દિલને એ, દિનરાત તો સતાવે.
નહિ ખાન પાન ભાવે, નયને ન નિંદ આવે,
માશુકના વિચારો, મનમાંને બહુ મુંઝાવે.
જુવાની છે દિવાની, દુકર્મ એ કરાવે,
વિચિત્ર રંગરંગો, એ ઘડી બતાવે.
જુવાની માંહે વીરા, નેઈ વિચારી ચાલો,
શરમ તણને શાશ્વત, સ્વતંત્ર થઈ ન મ્હાલો.

(સવૈયા.)

નામ પ્રમાણે ગુણ હોય છે, શાસ્ત્ર તણે સિધ્ધાંત બરો,
ઝાળીદાસ હરામી હોટલ, વાળાનો ઇતિહાસ જુઓ.
મોજ મબહ મનગમતી ઉડાવી, કાઠમઠથી રહેતો તો,
નિત્ય નવા મિત્રોની મૈત્રી, દિનપ્રતિ દિન કરતો તો.
ખાણુ ખાણુના પાડોશીનાં, દિલમાંને જીતી લીધાં,
મીઠા ખોલા કાલીદાસે, મીઠાં વચને વશ કીધાં.

કાલીદાસ તો હતો કુવારો, જ્ઞાતિમાં કન્યા થોડી,
બહુ પ્રયત્નો કીધા પશુ ના, એક મળી તેની જોડી.

રક્ષમણી નામે એક વિધવા, તેની પાડોશણ હતી,
એકલડી અબળા એ વૃદ્ધા, જ્ઞાતે તો બ્રાહ્મણ હતી.

એ કુલટાની કપટ જાળમાં, કાલીદાસ તો સપડાયો,
અધો થઇને અધોગતીના, અંધ કૂપમાં અથડાયો.

વિધવા રક્ષમણી બાઈ તો, કુટીલ કુટણી કહેવાતી,
જોગી બાળાએ જોગવતી, નીચ કર્મની કરનારી.

મોજુદા શોખીન જુવાનો, દાસ હતા એ કુટણીના,
વિષય લાલસા પૂરણ કરવા, હુકમમાં હાજર રહેતા.

કુટણીએ હથીયાર બનાવ્યો, હરામી હોટલ વાળો,
ઉપજોગ જોગવવા માટે. કાલીદાસ તો લલચાયો.

હરામજદી એ વિધવાએ, કપટ જાળને બીજાવી,
પેતાનો પાડોશણ નામે, ગંગાને તો સપડાવી.

ગંગા જ્ઞાતે હતી બ્રાહ્મણી, બાળ વિધવા બિયારી,
પિત્ર સાથે મુબઈ રહેતી, બાળા એ દુઃખની મારી.

આશબરી અબળા બિયારો, કપટ જાળથી અણબણી,
કુટણી દેશ કપટી વચને, જોગી બાળા ભરમણી.

(૮)

કાળીદાસનો ગંગા સાથે, સંજંઘ તો સાંધી દીધો,
એક મંકરે બે પક્ષીનો, શોકાર રૂક્મણીએ કીધો.

મોજ શોખ મન ગમતાં માણે, નિત્ય નવી વસ્તુ લાવે,
મધુર મીઠાં વચનો બોલી, લાચ આપી લોભાવે.

(હરીગીત)

સંસારથી છાનાં કરેલાં, કર્મ ખુલાં થાય છે,
પાપ ઘટ પુરો ભરાતાં, તુલું કુટી જાય છે.
છાતું બલે રાખો તમે, છાતું કદી રહેશે નહિ,
પાપીઓના પાપનો, બદલો પુરો મળશે અહિં.

અધર્મને સાથી નથી, ઈશ્વર સદા ન્યાયી દિસે,
કળીયુગ નથી કરબુગ છે, આ હાથ કર, આ હાથ લે.
પાપીઓના પાપ કર્મે, બેહાલ પુરા થાય છે,
અત્યંત દુઃખો લોગવી, નરક કુટે જાય છે.

(સવૈયા.)

કાલીદાસ ગંગાને ઠહે તું, સાંભાળને બહાલી મારો,
આ સંસારે તું મુજને બહુ, પ્રાણ થકી પણ છે પ્યારી.

છાના માતા રૂક્મણીના, દાખમહીં રહેવું ન ગમે,
જો તું હા પાડે તો રહેજે, સ્વતંત્ર બનાવું હું તુજને.

મોજ શોખ મન ગમતાં કરશું, લગ્ન કરી નિશ્ચિંત થશું;
મુંબઈ એકી સ્વતંત્ર થાવા, દુર દેશ આશ્યાં જાશું.

(૯)

પ્રેમ હોય તહારો જો પ્રાચો, કાલે તું તૈયાર થજે,
 બહાર ગામ જાશું તો બહાલી, અનુપમ લહાવો બહુ મળશે.
 કાલીદાસના કપટી વચને, ગંગા તો નિજ બાન ભૂલી,
 માનવ રાક્ષસના મીઠાં વચને, મોહ પાસમાં સપડાણી.
 વૃદ્ધ પિતાને ત્યાગી ગંગા, કાલીદાસની સાથ ગઇ,
 કાલીદાસ કરાંચી આઠયો, ગંગાને નિજ સાથ લઇ.
 મુંબઘની હોટલ રૂપીઆ, એક હજારે વેચી દીધી,
 તે રૂપીઆથી કરાંચીમાં, પાન તણી દુકાન કીધી.
 ગાડી ખાતે ઘર રાખીને, કાલીદાસ તો રહેતો તો,
 દિન પ્રતિ દિન ગંગા સાથે, રસની રેલ રેલવતો તો.
 કાશી નામે એક બાઈ, ગંગાની ત્યાં થઇ ખંડેનપણી,
 વિલાસીની જો મુખ્યા મદલર, રંભા તુલ્ય હતી રમણી.
 ભોળી ગંગા કેરા મુખનો, સૂર્ય અસ્ત થવાનો હતો,
 પાપીઓનો પાપ પૂર્ણ થટ, જલ્દી હવે કુટવાનો હતો,

(હરીગીત.)

જર્જવતી ગંગા બની, ત્રણ માસ તેને તો થયા,
 મુખના દિવસ ચાલ્યા ઘયા, ને દુઃખના દિન આવીયા.
 કામી કાળીદાસ કાશીબાઈ, પર મોહીત થયો,
 જો મોહીનીના મોહમાં, નિજ ધર્મને ભૂલી ગયો.

એકલી ગંગાને ત્યાગી, કાશીને સાથે લીધી,
કામ કીડા ક કીડાસે, કરંચી છોડી દીધી.

એકલી ગંગા બીચારી, રાહ જોતી ટળવળે,
બે દિવસો આઘ્યા ગયા, ના કેઈ પણ સંભાળ લે.

કલકીત એ કામીની, લાચાર અશ્રુ સારતી,
ઉદ્ધાર માટે હાથ જોડી, પ્રભુને સંભારતી.

હે પ્રભુ આ પાપીણીનાં, પાપ કર્મો ટાળજે,
આવુ છું તુજ શરણમાં, હે ઇશ તું સંભાળજે.

આપઘાત ગંગાએ કર્યો, અપોગતિ અથડાઈને,
સ્વર્ગનો રસ્તો લીધો, સંસારથી શરમાઈને.

રૂઠી ઉપર બળીદાન લાગ્યો નિશ દિન અપાય છે,
આવા અનેક બનાવ, આ, સંસારમાં બની જાય છે.

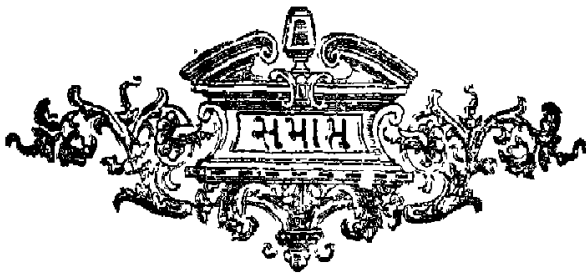
કાશી કાળીદાસ સાથે, મુંબઈ મહોં આવી ખરે,
વિલાસ વૈભવ માંહે લક્ષ્મી, છુટે હાથે વાપરે.

નાટક સીનેમા સાથ જોતાં, સંસારથી ડરતાં નહિ,
સ્વતાંત્ર ફરતાં લેશ લીતી, અંતરે ધરતાં નહિ.

કામ ધંધો ના કરે, મદમસ્ત થઈ ફરતો ફરે,
કાશી સમી વિકસીત કળી, વીણુ અન્ય અંધો ના જુએ.

પાણી માફક જાય પૈસો, કયાં સુધી કહો રહે ટકી,
પૈસા તણી કાશી પુબરી, પૈસાને ચઢાતી હતી.

પૈસા જતા કાશી, કાળીદાપને ત્યાગી ગઇ,
 લક્ષ્મીની એ દાસી, લક્ષ્મી ખુટતાં ચાલી ગઇ.
 પશ્ચાતાપ કરતો પાપી, કાળીદાસ પણ શા કામનું,
 બીજા માગે અહીં તહીં, ના પાઈ કોઇ આપતું
 પ્રિય વાંચકો આ પાપીઓની, કથા પૂર્ણ વિચારજો,
 અધર્મને ત્યાગી હૃદયમાં, ધર્મને સદુ ધારજો.
 હરામી હોટલવાળો, અહીં તહીં ભટકાય છે,
 “ ભ્રમિતની ” આ વાર્તા, અહિંજ પુરા થાય છે.

ઇંદોરની અલખેલી કે આવશ્યાની બીબી

(સાગળીને.)

ગુન્હેગારને ફાંસી આપ્યા બાદ બહાર પડશે.

લેખક—ભ્રમિત કરાંચીવાલા.

વિધવાની હાય.

ના પૂછશે મુજને કંઈ, કયાં જન્મીને કયાં જાઉં છું,
 આ વિશ્વના સાગર મહીં, હૃતભાગ્ય ગોથાં ખાઉં છું,
 આધાર કે આશ્રય વિનાની, હિંદુ કેરી બાળ છું,
 હું ધર્મની બળતી ચિતાની, સ્વર્ગગામી જાળ છું,
 આદર્શ હિન્દુ ધર્મની હું, લગ્ન કેરી સાખ છું,
 પામર પગે ચઢગાય જે, મોટાઈની હું રાખ છું,
 માતા પિતાએ ધન લઈ, વેચી દીધેલી ગાય છું,
 બાળું બધાને ને બળું, જોવી ભયંકર હાય છું,
 અપમાનની હું પડેન છું, ધિક્કારની હું દેવતા,
 હું છું કલંકતણી કથા રે, રે મને ના સ્પર્શતા,
 જે સભ્યતા વખણાય છે, ગાથા ગવાતી કમની,
 હું છું નિશાની બગતી, હિન્દી હરામી ધર્મની,
 જે લગ્નનાં ગુણગાન રૂડાં, હિન્દ—શાસ્ત્રે આદરે,
 જો લગ્નની વેદી તણાં, તણાખા હૃદયમાંથી ખરે.
 કડવાશનો, કંકાસનો, નીકળેલ હું નિવાસ છું,
 હું દેશની બાવી દશાનો, સળગતો ઇતિહાસ છું.
 આવો કહે કોઈ નહિં, મરવા તણી આશીશ દે,
 મરવું મને જો ના ગમે, તો અંતમાં જો વિષ દે,

રખડી અને રઝગી મરૂં, નિંદા તણાં વચનો સહું,
મુજ કર્મની દુર્ભાગ્યની, કેને જઈ કથની કહું?

હું ભાર છું સહુને થઈ, ડાકણ મને સહુ જન કહે,
નિંદા અને ધિકારના, સાગર મહીં જીવન વહે.

ના પુછ્યો મુજને કંઈ, હું કોણ છું, કયાં જાઉં છું,
આ ઘોર વિશ્વ અરણ્યમાં, અગળામણી અથડાઉં છું.

(સમાજજીવન)

કવિ પોપટલાલ રામા.

અમિત.

અમિત તારા નામ પર દુનિયા બધી લમતી ભમે,
અમિત તારો નામ ધારી મનુષ્ય એક લમતો ભમે.

મુંબઈ મહીં કહે તો ફરે, કે જેલ મેં છે લોગવી,
વાત તે બણે છે કોણ કે જેલ તેણે લોગવી.

“અમિત” હવે અહંકાર તું દીલ મહીં ધરતો નહિ,
તુજ નામ પર ફીદા થઈ ભમતા ભમે છે બહુ અહિં.

આશક થતા તુજ નામ પર તુજ નામમાં તે શું હશે?
એવા શુભો તુજ નામમાં શું નામ ધારીને હશે.

અમિત ભટકતો જોઈને તુજ નામને ધારણ કરે,
અમિત પોતે હું જ છું દુનીયા મહીં કેતો ફરે.

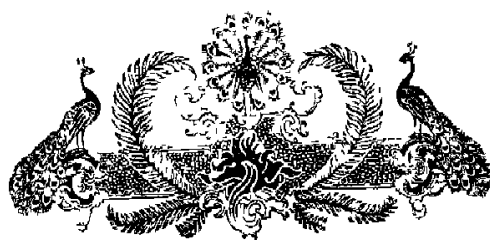
દ્રશ્ય તણી નજરે ચડી દોરતી કીધી મુની થકી,
 સખ પોલ છાપું બહાર પાડી મૈત્રી સાંધી તે થકી.
 ચાર દિવસની ચાંદની, આખર અંધારી રાત છે,
 ગયલા દિવસ તું ચાહ કર એ હુંજ ને તે તુંજ છે.
 ગુસ્સો નહિ કરજે જરી આ હૃદયનો ઉભરાવ છે.
 અંતર બળે છે માહરું કે શબ્દ આ લખાય છે.
 મિત્ર ભાવે તુંજને હું કાંઈ પણ કહેતો નથી,
 બાકી રહેલી બાજમીનો શબ્દ પણ લખતો નથી
 “ ભ્રમિત ” કરાચી વાલા.

પુત્રિનો નિઃસાસો.

(ગજલ.)

પિતા-માતા દુરાત્મા એ, મ્હને રીજાવીને મારી,
 ખુની બંજર દીધું લોકી, બની છું હાય દુઃખીયારી
 પિતા ત્હેં છુંદગીભરનો, જખમ જેરો મ્હને કીધો,
 ખીલ્લવી પુષ્પ ત્હેં માળી, ચુંટીને શુ દગો દીધો ?
 કળી કાચી ચુંટી લઈને, ખરેખર ચોળી નાખી તે,
 પૂરી ખીલ્યા પછી પાપી, દીધો ચંડાળને હાથે.
 અફે એ! ઘાતકી પિતા ! પીજે તું લોહી પુત્રોનું,
 ગુગર ઠંડુ થશે તેથી, મીઠું બે માંસ પુત્રીનું.

બિછાને મ્હોતને બેઠો, પતિ પિતા થકી મ્હોટો,
 બુએ આલમ ભલે આખી, જડે તેવો નહિ જોટો.
 અરે પિતા અરે યમ તું, અરે માતા તું થઈ ચિતા,
 ન મળશે કોઈને આવાં, અધર્મી માત કે પિતા.
 અરે માતા જઠર ત્હારી, હતી શું પુત્રીની ભુખી ?
 ન બાળી ગર્ભમાં કાં ત્હેં. જનમ આપી કરી દુઃખી.
 પિતા ત્હેં શત્રુતા ત્હારી, જનમતાં કેમ છુપવી,
 કરી ના દુધ પીતી ત્હેં, પ્રિતી આજે શું પલટાવી ?

મુદ્રક:—ગિરિજાશંકર ભગવાનજી જોશી.

જોશી આર્ટ પ્રીંગિંગ વર્ક્સ,

૭૭-૭૮ બ નરગેશ્વર સ્ટ્રીટ, કોટ મુંબઈ.

પ્રકાશક:—પ્રભુદાસ વાવજી હક્કર

કે. ૬૮ હોળી ચકલા કોટ મુંબઈ.

૧૫૦૦૦.]

સને ૧૯૨૫.

[આવૃત્તિ ૧ હી]

✍ ખાત્રી કરો કે નિચેનાં પુસ્તકો
તમારી લાયબ્રેરીમાં છે.

નવાં બહાર પડેલાં પુસ્તકો.

કીમત

દીવાની કે શાશ્વી ભાગ ૧-૨	... ૮-૮-૦
બૂલનો ભોગ (ડીરેક્ટીવ ચાર્ટ)	... ૪-૨-૦
વિપત્તિનું વાદળ (,)	... ૩-૮-૦
સોનેરી ટોળી ભાગ ૧-૨ (, ,)	... ૪-૮-૦
અદ્ભુત છુંટારો ભા. , (, ,)	... ૩-૮-૦
સ્નેહલગ્નની મુંઢરી ભા. ૧-૨	... ૩-૮-૦
દુર્ભાગી દારા ખંડ ૧-૨-૩	... ૩-૮-૦
પાટલીપુત્રની પડતી ૪-૦-૦

તે સીવાય દરેક જાતનાં ગુજરાતી પુસ્તકો છુટક તેમજ જથ્થામય
કીશિયત ભાવથી મળશે. લાયબ્રેરીઓને સારૂ કમીશન મળશે.

મળવાનું ઠેકાણું:—

મોહનલાલ પીતાંબરદાસ,

બુકસેલર એન્ડ કમીશન એજન્ટ,

કલ્યાણેવી રોડ, મુંબઈ નં. ૨.

વાંચો તંદુરસ્તી દેવીના ઉપાસકો વાંચો.

અમારી દુકાને
થી અસલ
સાચા મોતીનો
સુરમો, તથા
લાવનગરી
બદામની પુરી
ધાણા
વરીઆળી
તથા સરસમાં
સરસ
બોરલી, કાચી
તથા સેકેલી
સોપારી, તથા
મહીસુરની

શિંચી
અગરબત્તી
તથા અત્તર
તથા અનેક
અકારના
સ્વાદીષ્ટ
શુણકારક
મથુરાજીના
ચુરણો; તથા
જંગલની
બડી છુટી
જેવી આંક
મટાડનારી
શુલાબની

જુલાબની ગોળી, તથા બાળકોની તંદુરસ્તી સુધારવા
માટે નીસા બગરની બાળાગોળી, વીગેરે ઘણી જાતની
નમપસંદ ચીજો અમારે ત્યાંથી મળશે, ફક્ત એક વખત
મંગાવી આવો કરો.

મળવાનું ઠેકાણું.—

ઝવેરી બજારને નાકે તથા લાલ બાવાની હુવેલીને નાકે
સોપારીવાલા,

પંડયા લીલાશંકર નરોત્તમદાસ મુંબઈ. નાં. ૨.

નોકરી એટલે ગુલામગીરી તેમાંથી તમે મુક્ત થઈ સ્વતંત્ર

થવા ચાહતા હો તો

મેસર્સ એન. એસ. ટ્રસ્ટવર્ધી એન્ડ કું. ની

એક વખત જરૂર મુલાકાત લેજો.

કારણ કે

ત્યાંથી એક સોડા વૉટરનું મશીન લઈ સ્વતંત્ર ધધો કરશો કે
એક પૈસાની ત્રણ બાટલી તમે ખનાવી સકશો, અને તમેને એક બાટલીના કે

પૈસા તો જરૂર ઉપજશે. આ રીતે તમે ગુલામગીરીમાંથી મુક્ત થઈ ટુક
મુઠીમાં સ્વતંત્ર બની શકશો. આવી રીતે સોડા વૉટર મશીન ખરીદ

સેકડો માણસો પોતાના કુટુંબનું ખર્ચ સ્વતંત્ર રીતે કરી શકે. ગુલામ
ગીરીમાંથી મુક્ત થયા છે. પરંતુ ચોક્કસ ધ્યાન રાખજો કે રેલવે છાપ

સીવાય બીજા ભલતા માર્કનું મશીન લઈ ફસાઈ ન પડતા નહિ તો કમાણી
બધી રીપેરીંગમાં ચુસાઈ જશે.

સુચના-દરેક મશીનો સોડા, લેમન, જીંદર તથા દરેક પીણા ખતાવતા

શીખવીને વેચવામાં આવે છે. કાગળ પત્રથી પણ શીખવાની

શકાય છે.

વધુ વિગત માટે મળો યા લખો:-

શાખા અને એજન્સી:-

એન. એસ. ટ્રસ્ટવર્ધી એન્ડ કું.

રાજકોટ, કોલ્હાપુર,

સોડા વૉટરના દરેક સામાનના વેપારી.

કાનપુર, દીલ્હી.

રામચંદ્ર બીલ્ડીંગ પ્રીન્સેસ સ્ટ્રોટ,

મુંબઈ-૨.

મુદ્રક:-ગિરિગણેશંકર ભગવાનજી જોશી.

ભેટી આર્ટ પ્રીટિંગ વર્ક્સ, બલરગેઇટ, મેટ, મુંબઈ.

